

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **N.H.T.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Markem Eichlerem, advokátem sídlem 110 00 Praha 1,
Nekázanka 888/20

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2023 č. j. OAM-593/ZA-ZA11-HA15-2023, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce obecně namítal, že napadené rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, není náležitě odůvodněné, což odporuje § 68 odst. 3 správního řádu a je nepřekoumatelné. Žalobce dále uvedl, že po věcné stránce namítá zcela nedostatečné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu a neodůvodnění závěrů správního orgánu, které nerespektuje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu. Obecně žalobce dále uvedl, že rozhodnutí žalovaného je rovněž v rozporu s mezinárodními závazky České republiky a porušuje žalobcovo ústavně zaručené právo na život. Namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně argumentuje tím, že ona nová skutečnost mu byla známa již v průběhu předchozího správního řízení. Odkázal na ust. § 11 odst. 1 zákona o azylu a uvedl, že rapidní zhoršení jeho zdravotního stavu, kdy byl nucen podstoupit operaci štítné žlázy a musí pravidelně docházet na kontrolu a užívat léky, se objevilo až při druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tudíž bezesporu je možné toto označit za novou skutečnost. Žalovaný se nedostatečně zabýval právě zhoršením jeho zdravotního stavu. Dle žalobce žalovaný pochybil také tím, že mu neudělil humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu. V této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž obsáhle citoval s tím, že k závěrům Nejvyššího správního soudu uvedeným v označených rozhodnutích je třeba přihlídnout i v jeho případě. Rozhodnutí žalovaného je ve vztahu k § 14 zákona o azylu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný měl uvést ve vztahu k § 14 zákona o azylu, zda k jeho udělení budou či nebudou dány důvody. Poukázal na to, že v rámci správního řízení sdělil, že chce v ČR zůstat, protože zde má rodinné zázemí a léčí se zde po operaci štítné žlázy. Dle jeho názoru je tedy zcela jednoznačně naplněn důvod pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval, rovněž na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a zdůraznil, že z lékařské zprávy, kterou žalobce doložil, vyplývá, že onemocněním štítné žlázy trpí již od roku 2017. Tvrdí-li žalobce ohledně jeho nároku, že chce dokončit léčbu u endokrinologa, neboť se obává, že ve vlasti by na léčení neměl finanční prostředky, na jejímž základě požadoval opětovné meritorní posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalovaný konstatoval, že tato byla žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro jeho důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K obavě žalobce, že by ve vlasti neměl finanční prostředky na léčbu svého onemocnění, žalovaný uvedl, že tato skutečnost není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě. Je tedy důsledkem pouze žalobcova vlastního zavinění, že tato údajná nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalovaný uzavřel, že ve Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tedy od dubna roku 2022, případně od doby ukončení řízení u Nejvyššího správního soudu, tedy od ledna roku 2023 ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14 zákona o azylu. Žádost žalobce nebyla posuzována meritorně, tudíž nebyl důvod se zabývat podmínkami pro udělení humanitárního azylu.
3. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě, ani

ke dni rozhodnutí soudu, nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.

4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 8. 5. 2023 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti 12. 5. 2023 sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, nemá žádné politické přesvědčení a není členem žádné politické strany ani politické skupiny. Je svobodný a bezdětný. V České republice fakticky žije od roku 2002, vlast naposledy navštívil někdy v červnu roku 2016. Na území ČR naposledy vstoupil letecky 15. 6. 2016. Disponoval zde pobytovým povolením za účelem sloučení rodiny a poté i trvalým pobytovým povolením, které mu bylo zrušeno z důvodu výkonu trestu. Kromě pobytového povolení v ČR neměl udělena žádná víza ani povolení k pobytu v jiných státech. V roce 2022 žádal o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Absolvoval operaci štítné žlázy, musí pravidelně docházet na kontrolu a užívat léky. Jiné zdravotní problémy nemá. O mezinárodní ochranu v České republice žádá ze stejných důvodů, jako uváděl v předchozím řízení. Celá jeho rodina, tedy matka a starší bratr pobývají v České republice, má zde zázemí. Ve Vietnamu nemá žádné blízké. Novým důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že by zde chtěl dokončit léčbu. V současné době každé tři měsíce navštěvuje endokrinologa, který mu odebere krev a stanoví léky, jež má užívat. Obává se, že ve vlasti by na tuto léčbu neměl prostředky. Žalobce po poučení ze strany správního orgánu uvedl, že se nechce seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim a tohoto práva se vzdává.
6. V průběhu správního řízení ke svým tvrzením žalobce doložil lékařskou zprávu ze dne 12. 5. 2023, z níž se podává, že onemocněním štítné žlázy trpí již od roku 2017. Ze správního spisu dále plyne, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal 11. 3. 2022 a jako důvod žádosti označil legalizaci svého pobytu na území ČR, neboť zde pozbyl pobytové povolení kvůli odsouzení za spáchání trestného činu. V ČR chtěl i nadále zůstat a pracovat, protože přivykl zdejšímu životu a má tady celou svou rodinu. Návrat do vlasti odmítal, neboť tam nemá žádné blízké, nebude mít kde bydlet a bude si obtížně hledat práci. Rozhodnutím ze dne 28. 4. 2022 č. j. OAM-288/ZA-ZA11-HA13-2022, které nabylo právní moci 23. 5. 2022, žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 25. 8. 2022 č. j. 19 Az 13/2022-43, zamítl. Proti uvedenému rozsudku žalobce podal kasační stížnost. Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 3 Azs 246/2022-30 ze dne 19. 1. 2023 kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.
7. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které žalovaný shromáždil o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2023 a Informaci MZV č. j. 103347/2023 – MZV/LPTP, ze dne 28. 2. 2023, Půjčky, úvěry a lichva. Žalovaný dále vycházel z informací z Cizineckého informačního systému, opisu evidence rejstříku trestů fyzických osob ze dne 29. 5. 2023.

8. Ze správního spisu se dále podává, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 1. 8. 2023 zástupci žalobce dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k předmětným informacím a navrhnout další podklady rozhodnutí. Zástupce žalobce se k seznámení s podklady rozhodnutí nedostavil, o čemž správní orgán vyhotovil 1. 8. 2023 do spisu úřední záznam.
9. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
10. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Krajský soud předepisuje, že opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany je přípustná, pokud cizinec uvedl nebo pokud se objevily nové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince zkoumány v předchozím pravomocně ukončeném řízení (§ 11a odst. 1 zákona o azylu). Při zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti musí správní orgán vždy zdůvodnit, že 1) žadatel v opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. že 2) uvádí jen takové nové skutečnosti či zjištění, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a že 3) situace v zemi původu se nezměnila natolik, aby to mohlo zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce k opakované žádosti sám výslovně uvedl, že ji podává ze stejných důvodů jako žádost předchozí. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobcem v první žádosti s těmi, které uvedl v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal dle schématu uvedeném v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 6/2011-96. Soud souhlasí s jeho závěrem, že žalobce nezmínil žádné nové skutečnosti, které by souvisely s motivem jeho odchodu z vlasti či neochoty se do Vietnamu opětovně vrátit. K tvrzení žalobce ohledně údajně nové skutečnosti, tedy že chce v České republice dokončit léčbu u endokrinologa, neboť se obává, že ve vlasti by na léčení štítné žlázy neměl finanční prostředky, přičemž na základě této skutečnosti požádal o meritorní posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, soud sdílí závěr žalovaného, že tato skutečnost byla žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a žalobce tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z lékařské zprávy, kterou žalobce správnímu orgánu doložil, totiž vyplývá, že onemocněním štítné žlázy trpí již od roku 2017. Soud rovněž souhlasí se závěrem žalovaného, že obava žalobce, že by ve vlasti neměl finanční prostředky na léčbu onemocnění, není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě. Uvedená údajná nová skutečnost se netýká změny situace v zemi původu žalobce, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, ani důvodů, pro něž

by měl mít jakékoli obavy v případě svého návratu do země, tím méně pak svědčících o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu, jak správně uvedl žalovaný.

13. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, z čeho vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti žalobou napadené rozhodnutí postiženo není.
14. Z ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu plyne, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, jako je tomu v posuzované věci, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Nebylo tudíž povinností žalovaného zabývat se tím, zda jsou u žalobce dány důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu.
15. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.11.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně